

De meeuwen van de Afsluitdijk

Eerste druk, oktober 2011
© 2011 Ellen D. IJzendoorn

Kleuringbewerking cover: Kasper Smoolenaars

ISBN: 978-90-484-9016-5
NUR: 277

Uitgever: Literoza, Zoetermeer
www.literoza.nl

**Literoza**

Hoewel aan de totstandkoming van deze uitgave de uiterste zorg is besteed, aanvaarden de auteur en uitgever geen aansprakelijkheid voor eventuele fouten en onvolkomenheden, noch voor de directe of indirecte gevolgen hiervan.

Niets uit deze uitgave mag zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever worden openbaar gemaakt of verveelvoudigd, waaronder begrepen het reproduceren door middel van druk, offset, fotokopie of microfilm of in enige digitale, elektronische, optische of andere vorm of (en dit geldt zonnodig in aanvulling op het auteursrecht) het reproduceren (i) ten behoeve van een onderneming, organisatie of instelling of (ii) voor eigen oefening, studie of gebruik welk(e) niet strikt privé van aard is.

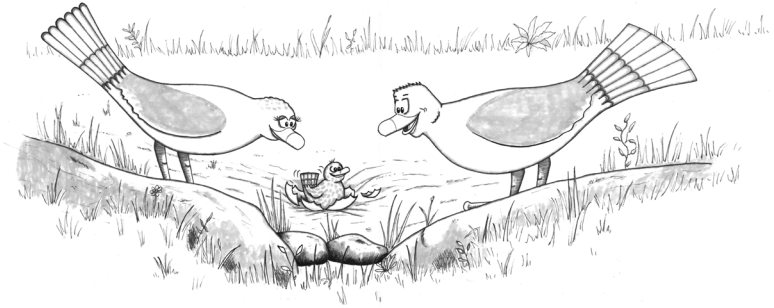
DE
MEEUWEN
VAN
DE

AFSLUITDIJK

Ellen D. IJzendoorn

*Met dank aan
Vinanda Veldkamp-van der Hoek en Kasper Smoolenaars.
Voor mijn moeder J.M. Versluis en mijn dochter Misty Avalon.*

I

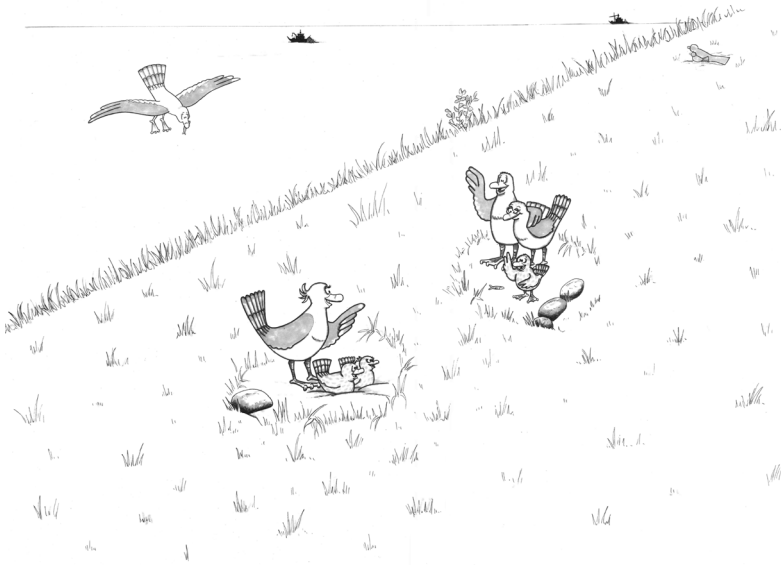


Het was een zonnige, aangename morgen. Ergens op de Afsluitdijk streelden de warme stralen van de zon het ei in het nest, dat vader Thomas en moeder Mikela zojuist hadden voelen bewegen. Vol spanning en blijdschap staarden beide trotse ouders naar het ei, het enige ei van de twee die moeder Mikela had gelegd dat overgebleven was. Tot hun grote verdriet was een ander ei eerder verloren gegaan. Dit eitje zou hun enige kind zijn dat jaar.

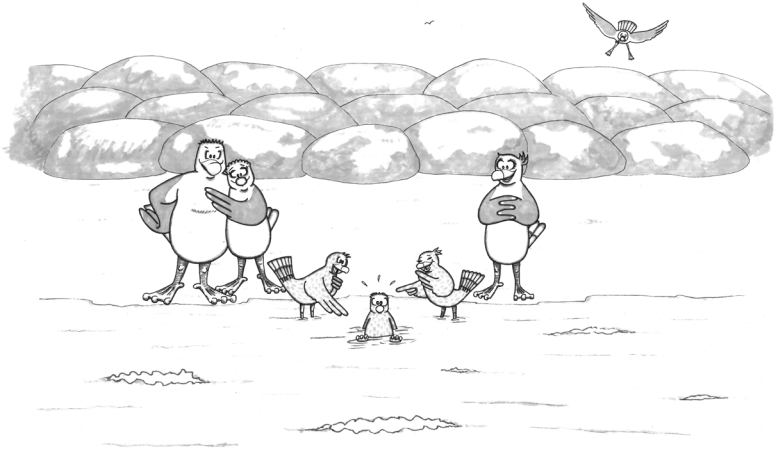
Je kunt je de vreugde van vader Thomas en moeder Mikela natuurlijk wel voorstellen toen het eitje openbrak en daar een schattig babymeeuwkje tevoorschijn kwam. Het was een klein manneke, dat de naam Timo kreeg. Timo werd liefdevol onder de warme vleugels van zijn ouders verzorgd en vertroeteld, en zo begon zijn grote avontuur van het leven.

Naast Timo's nest was nog een nest, het nest van moeder Sanne en vader Renske en hun twee kinderen Heike en Fijkje. Timo, Heike en Fijkje werden al snel dikke vriendjes en groeiden met elkaar op, bijna als broertjes en zusje. Tegelijk deden ze de eerste

stapjes uit de nesten. Het was altijd heel erg gezellig met elkaar, soms leek het net één grote familie. Samen keken ze uit over hun wereld, hun prachtige lange dijk en de zilveren wateren van het IJsselmeer en de Noordzee. Dit was thuis.



Gezamenlijk ontdekten Timo, Heike en Fijkje het o zo spannende leven. Ze speelden samen, ravotten samen en haalden soms een beetje kattenkwaad uit samen. Timo, Heike en Fijkje hadden nog wollig kuikenverendons. Verlangend keken ze soms naar de grote meeuwen met hun prachtige zilveren vleugels. Die zouden zij op een dag ook krijgen. Maar dat was pas later, als ze groot waren. Nu was het nog de tijd van spelen en ontdekken, en de vrienden hadden veel plezier samen! De drie vrienden leerden veel leeftijdsgenoten kennen en maakten veel nieuwe vriendjes.



De drie vrienden waren al een heel stuk gegroeid. Van hun ouders hadden ze al veel geleerd over meeuwengedrag, want een meeuw zijn is niet iets makkelijk en een volwaardig meeuw zijn leer je natuurlijk niet in één dag. Timo was al een paar keer met zijn vader mee op jacht geweest, wat hij ontzettend gaaf vond. Hij was zo trots geweest de eerste keer dat hij eindelijk mee mocht op voedseljacht met zijn vader en diens kornuiten. Hij had nog wel wat moeite gehad de groep bij te houden met vliegen.

Wat was hij onder de indruk van deze stoere, hardwerkende meeuwen, die als stuntmannen de visjes zo uit het water wisten te pikken. De gewaagde duiken en vliegmanoeuvres die ze daarbij uithaalden waren duizelingwekkend!

Zo, ja, zoals zijn vader, zo wilde Timo later ook worden als hij groot was

Er was een koude en donkere tijd voorbijgegaan, waarin Timo had geleerd dat winters niet gemakkelijk waren voor een meeuw. Kou, wind en regen, en voedsel was schaars. Timo was blij dat de zomer weer aanbrak. Iedereen was in de zomer veel gezelliger en vrolijker en dit jaar zou een extra goed jaar worden, want vader Thomas en moeder Mikela hadden dit jaar wel drie eieren gelegd! Vorig jaar zomer hadden ze er twee gelegd, maar door zware regenval was er een eitje kapot gegaan. Deze zomer zag er warm en veelbelovend uit, het kon dus zo zijn dat Timo dit jaar een grote broer zou worden. Daar zag hij erg naar uit.

Maar er zou iets gebeuren wat alles zou doen veranderen.

Er was grote ongerustheid en zelfs wat paniek onder de meeuwen. Blèrend en wapperend fladderden ze door elkaar. Timo was met Heike verderop aan het spelen, toen Fijkje hen kwam halen. Ze moesten nu meekomen, want er was iets ergs gebeurd. Wat er aan de hand was kon of wilde Fijkje niet zeggen. Timo en Heike haastten zich achter Fijkje aan. Bij de dijk aangekomen zagen zij hun moeders tussen de druk kwetterende meeuwen staan, en ze snelden ernaartoe. Timo schrok zich rot toen hij zijn moeder en een andere meeuwenmoeder, de moeder van Wessel, schrijnend zag huilen. Hij kon door al dat gekwetter en gefladder niet verstaan wat er gebeurd was. Sommige meeuwen hadden tranen in hun ogen. Wat er ook gebeurd was, het moest iets ergs zijn.

Timo probeerde de aandacht te krijgen van zijn moeder, wilde weten wat er aan de hand was. Wat er zo belangrijk was dat zijn moeder niet op haar nest zat. Hij riep: 'Mam! Mam! luister, wat is er aan de hand, wat is er gebeurd? Zeg het me toch!'

Eindelijk keek Timo's moeder hem aan, terwijl dikke zilver glanzende tranen uit haar mooie donkere ogen biggelden. Haar ogen waren nu zonder glans en licht. Met trillende stem zei

ze: ‘Timo... ik vrees dat je vader niet meer thuis zal komen. Je vader is... overleden. Een vrachtauto heeft hem en de vader van Wessel geschept. Papa probeerde Wessels vader te helpen omdat hij last had van zijn vleugel. En nu zijn ze...’ Haar stem haperde en Timo’s wereld stortte in.

